

forslaget kommer frem, give det vor Tilslutning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændringer i forskellige Boliglove m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 55).

Sagen sættes til Forhandling.

Hagbart Berg: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til hurtig og velvillig Behandling. Lovforslaget omfatter jo en Række Bestemmelser, hvorved forskellige Boliglove forlænges, idet der dog for en enkelt Lovs Vedkommende foreslaas ikke uvæsentlige Ændringer. De to vigtigste Formaal, man tilsigter ved det foreliggende Lovforslag, er Forlængelse af Huslejeloven uændret til 1. April og en Fornyelse af Love, der giver Tilsgagn om Støtte til Boligbyggeriet. Og medens man utvivlsomt er og har været enig om, at det, saaledes som Forholdene ligger, er nødvendigt at forlænge Huslejeloven uændret, kan det siges, at der har været nogen Tvivl om, hvorvidt den hidtidige Form for Støtte til Boligbyggeriet er den rette og vedvarende burde fortsættes, og i alt Fald har der sikkert været Enighed om, at der burde ske væsentlige Ændringer, hvis man skulde fortsætte med Tilskudslovgivningen som hidtil. Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger om de enkelte Paragraffer.

§ 1 angaar altsaa en Forlængelse af Huslejeloven uændret. Her er vi sikkert enige om, at det vil være ugørligt paa nærværende Tidspunkt at optage en Realitetsbehandling, da vi ved, at dette er et Spørgsmaal, hvorom Meningerne er stærkt delte, og der er derfor ikke Udsigt til, at en saadan Forhandling i Løbet af kort Tid vil føre til et Resultat. Det er nu bebudet, at efter at Boligkommissionen har arbejdet med dette Spørgs-

maal, vil saavel Lejere som Husejere faa Lejlighed til at udtale sig, før Loven bliver revideret. Det er da mit Haab, at man fra begge modstridende Interessers Side vil forstaa, at her er en Sag, hvor man i nogen Måade maa bøje sig imod hinanden for at naa til et rimeligt Resultat. Der er saa meget mere Grund til at forlænge Loven uændret, som det har fundet Tilslutning hos de kommunale Organisationer.

Jeg skal om denne Sag endnu kun sige dette, at ved, at dette Lovforslag er fremkommet, og man saaledes ser, at det er Regeringens Villie at fortsætte med Huslejelovgivningen og ikke tilstede de store Lejeforhøjelser, som har været ønskede, er derved opnaaet, at et af de store Agitationsnumre, der har været fremme forud for sidste Valg, er slaaet til Jorden. Navnlig fra socialdemokratisk Side har man sagt, at naar Venstre kom til Roret, var det Meningen at ophæve Huslejelovgivningen eller i alt Fald tillade overordentlig store Forhøjelser. Da dette nu viser sig ikke at blive Tilfældet, har man set de samme Blade skrive, at det er paa Grund af den Agitation, man har ført fra socialistisk Side, at Regeringen ikke har turdet tillade disse store Forhøjelser. Man vil forstaa, jævnfør Paastanden om Rugbrødsprisen, at vi her har at gøre med en Agitationsform, der aabner vide Perspektiver for den politiske Agitation i Fremtiden. Først beskylder man Partiet og Regeringen for, at de vil gøre dette eller hint, og naar dette viser sig ikke at være Tilfældet, siger man, at de har egentlig villet det, men de har ikke turdet. Nu er det altsaa slaaet fast, at det er ikke Regeringens Hensigt. Men det skulde ikke undre mig, om man desuagtet fortsatte denne Krønike-Taktik, saaledes at man om føje Tid sagde, at nu var det Venstres Mening, at Huslejerne skulde forhøjes med 2—300 pCt. for, naar dette da viste sig ikke at være rigtigt, at kunne proklamere en endnu større Sejr. Men jeg tror dog, der er saa mange Vælgere, der kan huske længere end fra Næse til Mund, at denne Agitation i det lange Løb vil give Bagslag.

§ 2 i Lovforslaget omhandler Regler for Pensionatsvirksomhed. Dette Forhold har været overvejet i et særligt Udvalg, hvorfra der er kommet et enstemmigt Forslag. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg